

Θα εφαρμοστεί το Μεσοπρόθεσμο ή θα συναντήσει κι άλλα προβλήματα;

Το Μεσοπρόθεσμο, όπως και το Μνημόνιο 1, περιέχει δύο «ατζέντες». Η φανερή ατζέντα διακηρύσσει τη δημοσιονομική εξυγίανση και την επιστροφή σε θετικούς ρυθμούς μεγέθυνσης. Οι στόχοι αυτοί διαρκώς διαψεύδονται. Από την άποψη του δημοσιονομικού προγραμματισμού, το Μεσοπρόθεσμο βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα για δύο κυρίως λόγους: α) άγνοια για το ύψος και τον τρόπο του μεσοπρόθεσμου δημόσιου δανεισμού, β) υπεραισιόδοξες παραδοχές. Υπάρχει, όμως, και η κρυφή ατζέντα, την οποία θεωρώ την κύρια στρατηγική της κυβέρνησης και του μπλοκ εξουσίας που εκπροσωπεί. Πρόκειται για την «αντιδραστική αναδιάρθρωση» της κοινωνίας και της οικονομίας με τη βίαιη αναδιανομή εισοδήματος κι εξουσίας εις βάρος των εργαζομένων, των συνταξιούχων, της νεολαίας, της μικρής επιχείρησης (δηλαδή, σε βάρος της πλειονότητας του ελληνικού λαού) και υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου (δηλαδή, υπέρ «εχόντων και κατεχόντων»). Αυτή η κρυφή ατζέντα θα «πετυχαίνει», μέχρι να ανατραπεί από τη δράση του κόσμου, που δεν αντέχει άλλο την κοινωνική αδικία και ερήμωση.

Συμφωνείτε ότι κάνει το φορολογικό σύστημα περισσότερο άδικο απ' ό,τι είναι;

Απολύτως. Τα φορολογικά μέτρα του Μεσοπρόθεσμου (αύξηση των άδικων έμμεσων φόρων, μείωση αφορολόγητου που σχεδόν τριπλασιάζει τον φόρο για ετήσιο εισόδημα κάτω από τα €15.000, ειδική εισφορά που τιμωρεί τους έντιμους φορολογούμενους) πλήττουν σχεδόν αποκλειστικά τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Ενδεικτικά αναφέρω ότι ενώ φορολογούνται οι ασφαλιστικές εισφορές, καταργούνται οι φοροαπαλλαγές για δάνεια πρώτης κατοικίας και ιατρικά έξοδα, καταργείται η μείωση φόρου λόγω αποδείξεων, δεν καταργούνται σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές, όπως π.χ. εκείνες που οδηγούν τον μεγαλύτερο εμπορικό στόλο του κόσμου (τον ελληνικό) να πληρώνει φόρο πλοίων μόλις 12 εκατ. ευρώ ετησίως.

Είστε από αυτούς που λένε πως τελικά δεν θα αποφύγουμε την πτώχευση;

Τυπική χρεοκοπία δεν θα υπάρξει. Σκεφτείτε ότι όταν έκαναν το πείραμα ν' αφήσουν τη Lehman Brothers, μια επενδυτική τράπεζα των ΗΠΑ, να χρεοκοπήσει, κόντεψε να καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα του ανεπτυγμένου καπιταλιστικού κόσμου. Φανταστείτε τι θα γίνει αν καταρρεύσει μια χώρα της ευρωζώνης, το ντόμινο που θ' επακολουθήσει. Χρεοκοπούν η κοινωνία, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι νέοι, οι μικροί και μεσαίοι επιχειρηματίες.

Υπήρχε άλλος «δρόμος» ανάπτυξης;

Υπήρχε. Επιθετική και στοχευμένη αναδιαπραγμάτευση του χρέους με διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του, πάγωμα της πληρωμής τόκων για 5-7 χρόνια, μείωση επιτοκίων κι επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής για το τμήμα του χρέους που κρατούν τα ασφαλιστικά ταμεία και οι μικροί αποταμιευτές. Καταπολέμηση των αιτιών που οδήγησαν στο χρέος, δίκαιο φορολογικό σύστημα με επίπεδο άμεσων φόρων τουλάχιστον στον μέσο όρο της Ε.Ε., αναδιανομή εισοδήματος υπέρ των λαϊκών τάξεων, κοινωνική προστασία, μείωση υπέρογκων στρατιωτικών και άλλων αντιπαραγωγικών δαπανών, δημόσιες επενδύσεις και τραπεζικές λειτουργίες ειδικού σκοπού για στήριξη σε αναπτυξιακούς στόχους, στη μικρή επιχείρηση, στην απασχόληση.